

אודאכל שלום אלוו

14.03.20-07.10.23

ילדותו הקסומה

"מאד ומתמיד היית אחי, מגיל קטן ששיחקנו
בשכונה, בלימודים, וכשהתגייסנו יחד
לגבעתי... לנצח אזכור אותך עם החיוך שלך,
איך כל מפגש איתך היה מלווה בצחוק..."

רס"מ אוראל שלום אלון
נולד ב-14/3/2000 בבית החולים רמב"ם
בחיפה. גדל בקריית אתא, בן שני במשפחה
בת 5 בנים ובנות.

בבית הספר היסודי למד ב"הצבי ישראל"
בקריית אתא, ובהמשך בחטיבת הביניים
ובתיכון אורט "רוגוזין", סיים בגרות מלאה
במגמת כלכלה ומנהל.

הוא אהב להתנדב ולעזור לזולת, בעיקר
למבוגרים, ולשחק כדורגל בשכונה.
חברו לידן מספר כי "מאז ומתמיד היית אחי,
מגיל קטן ששיחקנו בשכונה, בלימודים,
וכשהתגייסנו יחד לגבעתי... לנצח אזכור
אותך עם החיוך שלך, איך כל מפגש איתך
היה מלווה בצחוק..."

תקופת הצבא

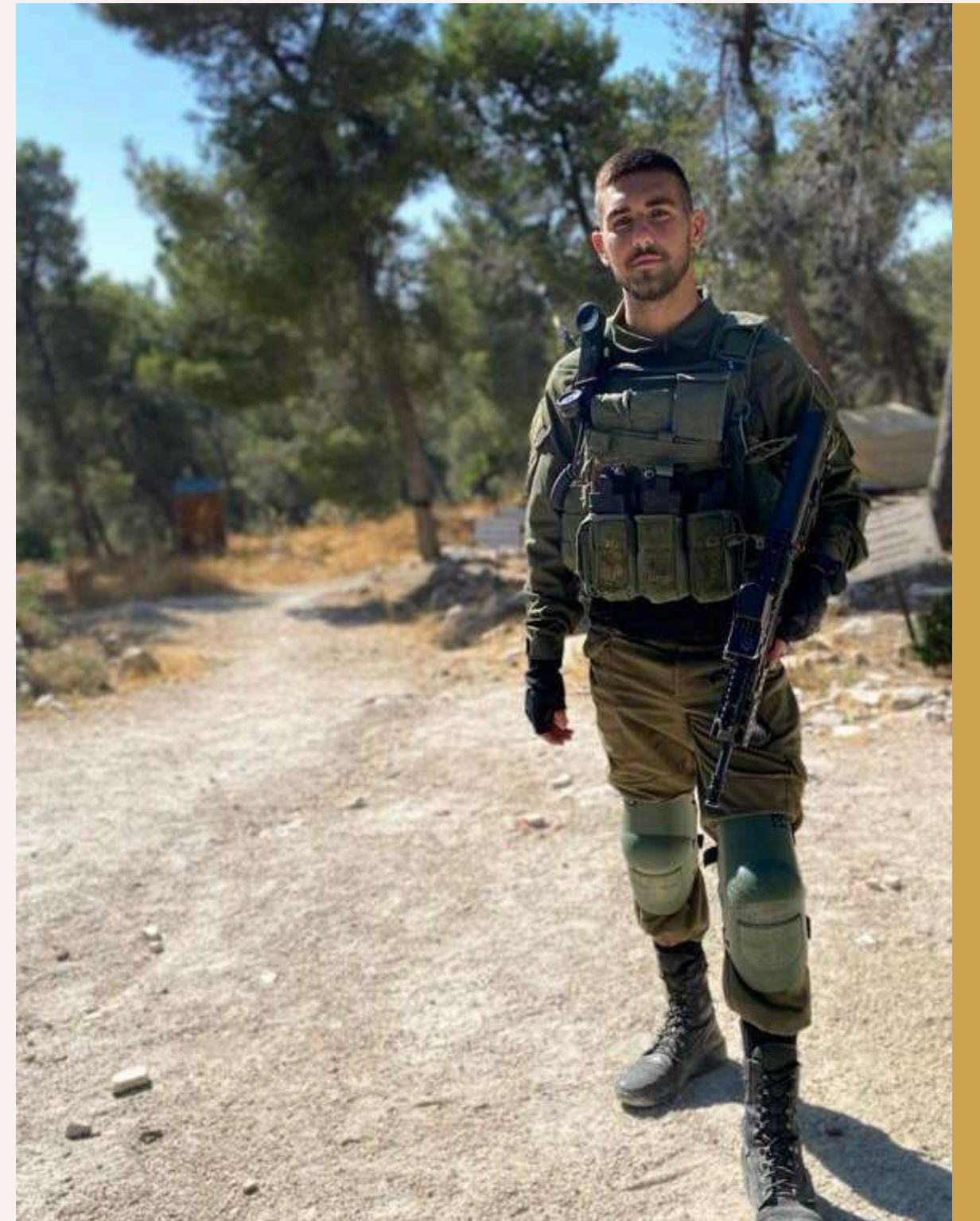
"יצא לקורס מפקדים ושימש כמפקד
כיתה. לקראת סוף השירות מונה
לסמל מחלקת לוחמים בגדוד"

אוראל התגייס בשנת 2018
כלוחם בחטיבת גבעתי, גדוד שקד.
הוא יצא לקורס מפקדים ושימש
כמפקד כיתה. לקראת סוף השירות
מונה לסמל מחלקת לוחמים בגדוד.

במהלך פעילות מבצעית בקו ג'נין,
נפצע בהפרות סדר מאבן שנזרקה
לעברו, וידו נשברה.

לאחר שחרורו רצה בכל מאודו
להשתלב ביחידה לוחמת, וב-2023
התגייס ליחידת מתפ"א.

השירות במתפ"א

"היינו חבורה של אחים, עשינו הכל ביחד.. באותו הבוקר השחור ראיתי אותך ביחידה מחויך כמו ילד בגלל שקיבלת נגב, ואני חשבתי בדאש איך אצחק עליך בערב שאתה מתלהב משטויות אבל הגורל החליט אחרת..."

אוראל הצטרף למתפ"א במרץ 2023.
והשתלב בפלגת קוברה.
חבריו ליחידה אהבו אותו מאוד.
אוראל אוזן, חברו לפלגה, מספר כמה היה
חכם, עם חוש הומור, איש של שיחה, נתינה
בלי סוף, לב רחב ואוהב, והכי חשוב - בן
אדם! אוראל אלון היה האדם שמייד
כשאתה מסתכל עליו - אתה שמח! הוא
משדר רוגע ושמחה.."
עידו, חבר ליחידה סיפר "היינו חבורה של
אחים, עשינו הכל ביחד... באותו הבוקר
השחור ראיתי אותך ביחידה מחויך כמו ילד
בגלל שקיבלת נגב, ואני חשבתי בראש איך
אצחק עליך בערב שאתה מתלהב
משטויות אבל הגורל החליט אחרת..."

משפחה זה הכל בחיים

**אוראל אהב את החיים,
וחי אותם בעוצמה בכל רגע. אהוב
על משפחתו ועל כל מכריו וחבריו.**

הכאב גדול, אבל הגאווה עוד יותר.
גאה במי שהיית, באומץ שלך,
באהבה הענקית שהענקת לכל מי
שהכיר אותך. אתה חסר לי בכל
נשימה, ובכל זאת אתה תמיד איתי,
בתוכי. אוהב אותך לנצח, אבא"

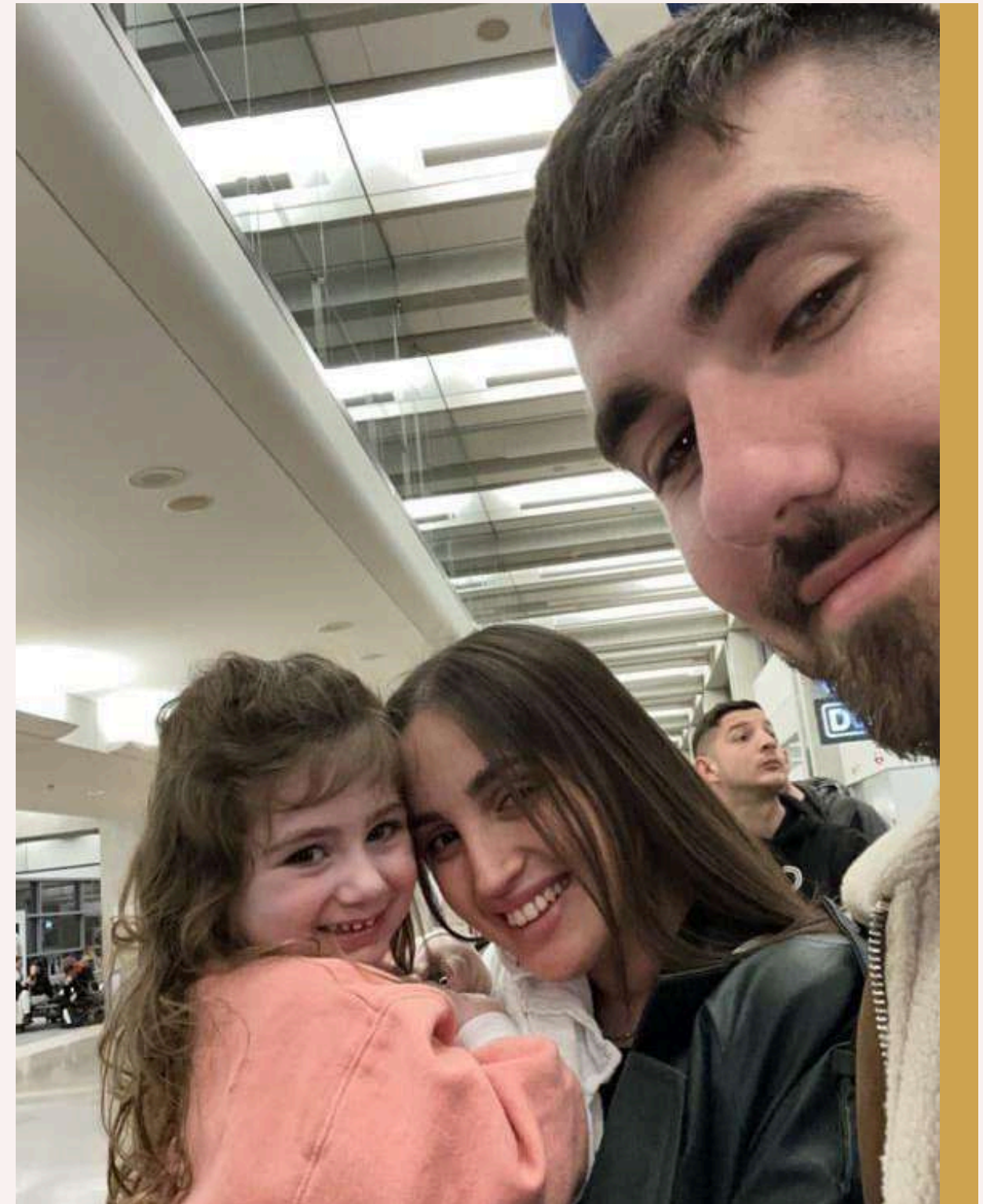
הדוד דודו מספר, שנסע עם אוראל
לטורניר כדורגל בברצלונה, קבוצה
שבה אוראל לא הכיר בה את
החברים, אבל בין לילה הפך למסמר
החבורה, שכולם רצו ללון עמו בחדר
במלון. "אוראל הגיע אורח לרגע,
והפך למנהיג הקבוצה... אדם שרואה
את האחר, אין לו עכבות לגבי דברים
קטנים, תמיד בשמחה."

אוראל גדל במשפחה חמה

בקרית אתא. בני המשפחה מספרים
על אדם מצחיק ומפיץ שמחה,
שתמיד נמצא שם בשביל האחר.
קורל, אחותו הגדולה, שתמיד דאגה
לשלומו ושמרה עליו, מספרת
שלפתע הפך אחיה לדוד של הבנות
שלה, זה ששם את הילי בתה על
הכתפיים בחזור מהגן, חבר ופרטנר,
כזה שהחוויות עמו לא תישכחנה
לעולם.

אלי, אביו של אוראל: " בן יקר שלי,
העולם ממשיך, אבל בי הכל עוצר.
כל בוקר אני מתעורר עם חלל בלב,
געגוע שאין לו גבול. אני רואה אותך
בכל פינה, בחיוך של אנשים ברחוב,
בשקט של הלילה, ברוח שמלטפת
את הפנים.

אתה היית האור הגדול בחיי, ועכשיו
האור הזה ממשיך לזרוח בתוכי
בזכרונות. אני שומר כל זיכרון כמו
אוצר- הצחוק שלך, החיבוק החזק,
המילים שאמרת והדרך שבה ראית
את העולם.

בבוקר ה-7 באוקטובר שיגרו החמאס אלפי טילים למדינת ישראל שבחסותם חדרו אלפי מחבלים לשטחי המדינה לישובי עוטף עזה. כחלק מפקודת פרש פלשת יחידת מתפ"א הוקפצה לדרום. בסביבות השעה 13:30 הפלגות קוברה ובז בפיקודו של סנ"ץ ודים בליך, הוקפצו לקיבוץ בארי עקב קריאות לעזרה של אזרחים.

בשעה 14:16 לערך שני ג'יפים ממוגני ירי מסוג רכב "תן" טויוטה, נכנסו לבארי במטרה לסייע ולהציל אזרחים. הג'יפים נקלעו למארב אר פי ג'י של עשרות מחבלי נוח'בה בתוך הקיבוץ. הלוחמים ובהם אוראל, נלחמו עד טיפת דמם האחרונה, ורק אחד מהם ניצל.

בלחימה הם הצליחו לחסל עשרות מחבלים ולהציל נפשות. אוראל הותיר אחריו הורים, אלי וטלי, אחים-קורל, נויה, אסתר ומורי, ובת זוג- נועה.

